

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Pelleurvang

Emne: Samal engkultur.

Bygdelag: Opedal

Oppskr. av: Hallda O. Opedal,

Gard: Opedal

(adresse):

Tysseidal

G.nr. 74 Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. og ved samtal med Eling G. Opedal.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Eling född 1842, Opedal, gardebaker.

SVAR

1. Ein myttar ordet bo (m) eller engjabo (m) om del godsområdet som ligg innanfor (hinnanfor) bøgardene og skogaslåttor om slåttemark som ligg utanfor (utanfor) bøgardene. - Ordet skre (f.) er kjend. Ein meiner med denne nemningi bo som ligg netanfor åkeren. På bygd er det same som reina (f.) P. v. s. dette er den gamle bykingi. Stulleggja (f.) er åker som er atlagd. - Ein kallar om hikkeng (f.), småeng (f.). - Grovt høi kalla ein fløyking (f.), finnare høi småhøy (f.). Dei heite òg eit mellomstort høieng: vengen (m). Utslåttar kalla dei skogaslåttar (f.). Dei stikke aldri mellom fyngarvslått og stufhovslått.

2. Enger og utslåttar rudda ein på fjesummen. Dingene kalla ein pinnadungar (m). Dine og kalla ein ò ryddja (ryggja) (v.n.). Dei kunne vera pinnar på ei røys (i skogen), hime kunne dei branna pinnar og mytta ska til gjøtsel. - Når dei ryddde på slått høi dei bruk seg og stinnrude (som vaffelsteinen), dei pinnar bruk gjær og som skulle bruk (den stoff som dei slo).

3. Dei gjøtla moarakeri eng. Pinn: kalk. Dei gjøtke like den iinge. For ò feruja grasomform. For stoffet med folk dei grasfrø er bløykingi, hadde i sekker, og påde nær dei skulle leggja att.

stutt på lilla för ring hundar är såvart.
Lundens viken för som för - alla raka
rinder.

11. Den gjatte rigan tyg för är jamma utöver för
gj odder byri för eller sig. Den rade exp.
fell part.

12. Viken rindde i floran med dei gj raka og rike i
liane. Floran står ofte i lågare og man
helt janne led junder (vartu) floran. Det
fall på led i feda (pansjortu) rinde i
brøn. Liane kome her på (sjette flane) floran
- ofte med br junder. Gjæde var spist
om rinen.

13. Bråke inni inbegvinger her. - Fall
part.

14. Fell part.

15. Fell part.

16. Fell part.

17. Fell part.

18. Fell part.

19. Drot står høje sine her. Det lunde om biten
ridd stund inn. smidar - og hirsteflorene.

20. Utgint om - statnamn i Rjodaly bygdene lundig.
Katt inni innjort stidlen all stin setune her
På Rjodaly-stolene her gi stidhede, s. d. på
Berastal. på fjnna, i Gjipsgil, på Rjoto.
Den r vel raka gjude. Disse hode sler dei her
lag i lag. Den kine var sine utover
vra vikebokare på stidhammer om rade.

21. Med oske, man det var rike om det.
si kunne sler om om rade.

J. I. Hellen, 6. 11. 48

Kalden o. opebar.

*Lord. Ullensvang
Ødda.*

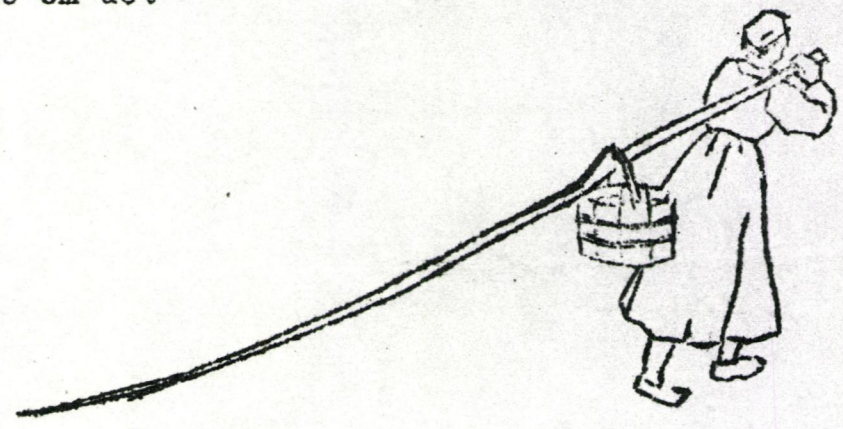
I samarbeid med
KULTURGEOGRAFISK REBISTRIK
PÅ VESTLANDET

NORSK ETNO OGISK GRANSNING
ADR. NORSK FOLKEHUSET.
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det ?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel ?

*Nei. Har du kanskje noe ut
vet.*

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

Nei.

*Ar. 5. Vermule måte på å bera vatn på ei hatt utgjerd her,
og det finst inga som har minne om denne måten å
bera vatn på -*

Ar. 12

Hallor O. Øystad